c.ad abolēdā.ĩ.de here.vide bo.glo.in.c.i.de ſũ.tri.li.vj.
¶ Nō ſcđo ibi q̄ ſuffic.ꝙ ad eēntiā mr̄imonij copula carna
lis neceſſario nō ↄcurrit.ē ḡ vez mr̄imoniū poſt ↄſenſuȝ ꝺ
pn̄ti pſtitū.nā id dicit̃ ſufficer̃ quo poſito nihil aliđ ad ſbāȝ
act⁹ reqrit̃ vt nō gl.i.c.ſtatutū ĩ pn̄.de reſcrip.li.vj.Et ad/
de hic ea q̄ dixi.ſ.c.lȝ.⁊ qđ plen⁹ dixi ĩ.c.ex publico de cō
uer.ↄiu.¶ Quid ꝺ mr̄imoniis ↄcris añ iſtā ↄſtitutōeȝ.doc.
cōiter tenēt ꝙ illa tolerant̃.⁊ h̄ apte inuit verbū decetero h̄
poſitū ⁊ pōt adduci iſte tex.ꝓ ⁊ ↄ̄ ꝙ ↄſtitutio iuriſ antiq de
claratoꝛia ñ extēdit̃ ad p̄terita hn̄tia ↄ̄riā ↄſuetudinē q̄ſi rōe
ↄſuetudinis illa debeāt tolerari.ꝓ quo vide bo.gl.ĩ.c.cuȝ
venerabilis de ↄſue.⁊ i.c.i.de poſtu.p̄la.li.vj.In ↄ̄riū poſ
ſet adduci iſte tex.qꝛ dicit decetero.ſecus ḡ ſi h̄ verbū nō fu
iſſet appoſitū vt i.c.cū tu ⁊ qđ ibi nō.de vſur.ſȝ ad maȝ ple
ne vide nō.i.c.ſi.de ↄſti.⁊ i cle.ij.de re.ecc.nō alie.⁊ in cle.
i.de elect.¶ Ultimo querit̃ nunqd papa poſſit ſtatuere vt ꝑ
ſcđm mr̄imoniū ↄſūmatū tollat̃ p̄mū nō ↄſūmatū.⁊ ſic ap/
ꝓbare ↄſuetudinē hic reprobatā.hoſt.tȝ hic ꝙ ſic.qꝛ cir/
ca matrimoniū nō ↄſūmatū latiſſime pȝ ptās pape.ut nō.ĩ
d.c.ex publico.⁊ ad hoc pōderat v̄.nullus poſitū i tex.q̄ſi
dicat ꝙ potuiſſet ſtatuere hic ↄ̄riuȝ.Sȝ ego dubito an hoc
dictū ſit vez.nā ſine magna cā papa nō diſponit ↄ̄ iſtđ mr̄i/
moniū vt i.d.c.ex publico.¶ Itē ſi h̄ eēt q̄re papa retractaſ
ſet diffinitionē p̄deceſſoꝝ ſuoꝝ ſi illi potuiſſēt ad libitū diffi
nire ut in.c.lȝ.ꝺ.eo.ſȝ ex magna cā poſſet h̄ facere.¶ In gl.
ibi nā ↄtractus pfectus ē ꝑ ſolū cōſenſū.nō ĩtelligas gl.ru/
diter.nā ēt cōtractus ēptionis ⁊ vēditiōis ⁊ ceteri q̄ ſūt ꝺ iu
re gēnū pficiunt̃ ſolo cōſenſu:vt i.l.ↄſenſu.ff.de acti.⁊ ob.
l.ex hoc iure.ff.de iuſti.⁊ iu.ſȝ ĩtelligas gl.ꝙ cōtract⁹ mr̄i/
monij ē pfectus ꝑ ſolū cōſenſū.i.ꝙ ꝑ ſolū cōſenſū ē trāſlatū
plenū ius ita vt traditio corꝑalis nihil addat.⁊ lȝ doc.hic in
ſteñt.ꝓ rōne diuerſitatis maxīe Hoſt.q̄ dixit ꝙ matrimoni
um hȝ ſuā eſſentiā a iure diuino.Jđ ſeq̄t̃ cōditionē ſui auc/
toris.nā deus ē ĩmutabilis.Alij v̄o cōtractus ſūt ab hoīe.
iđ ſequunt̃ naturā hoīum.hec rō mihi vr̄ pſuaſiua ⁊ nō ne/
ceſſario cōcludēs.nā ⁊ aliq̄ ſūt ab hoīe que tñ ex ſolo titulo
hn̄t ſuā pfectionē.vt ē titulus bn̄ficialis.nā ꝑ ſolā collatōeȝ
bn̄ficij acqrit̃ plenuȝ ius ꝓuiſo vt hic ⁊ in.c.ſi tibi abſēti de
p̄bē.li.vi.iđ facit regulā ꝙ ĩ oībus ſpūalibus ex ſolo titu
lo trāſfert̃ plenū ius vt in.d.c.ſi tibi abſēti.⁊ ꝑ Inno.in.c.i
ter cetera de p̄bē.Iſta.n.tanq̄ȝ iuiſibilia ſine alia executio/
ne exterioꝛi transferunt̃ ⁊ ſolo conſenſu ut dixi perficiunt̃.

¶ De cōditionibus appoſitis in deſpōſatione ⁊ matrimo
nio vel in alijs contractibus. Rubrica.

¶ Cōtinuat̃ hec rubrica ad p̄cedētia h̄ ordine qꝛ q̄nq̄ȝ ſpō
ſalia ↄ̄hunt̃ pure de quib⁹ viſuȝ eſt.ſ.q̄nq̄ȝ ſub ↄditōe.me
rito de his poſt p̄cedētia ſubmittit.⁊ qꝛ cōditio apponi pōt
nō ſolū in mr̄imonio ſȝ ēt in alijs ↄtractibus.Jđ ne auctoꝛ
hr̄et mām gemināđi rubricā ſubnectit hic de ↄditōibus ap
poſitis ēt in alijs ↄtractibus.⁊ qd ſit ↄditio.nō.ſup rubrica
ff.de cōdi.⁊ demō.Sed dic latius ⁊ clarius ꝙ cōditio ē q̄
dā adiectio poſita vel ſubintellecta in diſpoſitōe ſuſpendēs
vel reſoluens ipſam diſpoſitionem ⁊ differt a modo qꝛ mo/
dus non ſuſpendit ſed eſt quedam modificatio diſpoſitio/
nis de quo clarius dicetur.j.e.verum.

Quicunque.

Hoc dicit in ſumma
Defectus turpis cō
ditiōis in ↄ̄tcu mr̄imonij appoſite nō viciat
mr̄imoniū ſȝ viciat̃.primo ponit̃ thema ex
quo reſultat tacita q̄ſtio.ſcđo rn̄ſio ibi rn̄de/
mus.¶ Caſus lr̄alis.Si aliquis deſponſa
uit aliquā ſub cōditione que nō ſit ↄ̄ ſubſtantiā matrimonij
pu ta contraho tecū ſi furtū feceris ſi volueris eā relinquere
querit̃ an poſſit.reſpōdet̃ ꝙ cōditio frāgat̃ ⁊ mr̄imoniū fir
miter teneat̃.Ber.¶ Op.ↄ̄ tex.vr̄.n.ꝙ cōditio poſſit ap
poni in mr̄imonio ↄ̄hēđo:vt.j.e.ꝺ illis ⁊.c.ſup eo.So.me
tu ↄ̄riū iſte tex ĩtelligit̃ duob⁹ modis.p̄mo ꝙ loq̄t̃ in ↄditio
ne ſuſpēđēte turpi tñ.nā cōditio turpis q̄ nō ſit ↄ̄ ſubāȝ mr̄i

monij hr̄ ꝓ nō adiecta ⁊ ↄ̄tcus remanet purus.j.e.c.ſi.ſec⁹
in ↄditiōe honeſta de q̄ intelligit̃ ↄtrariū.⁊ hūc intellectū po
nit gl.hic.Secūdus itellectus extra gl̄.vt itelligat̃ in cōdi/
tione reſoluēte puta cōtraho tecū mr̄imoniū ⁊ ſi nō donaue
ris mihi.x.volo te reliquere.certe ex quo mr̄imoniū a prin
cipio tenuit nō pōt diſſolui.vt i.c.cū ſis de puer.ↄiu.⁊ ꝑ h̄
intellectu facit lr̄a in.v̄.relinq̄re.⁊ hūc intellectū ſenſit vinc.
Quidā tñ dixerūt ꝙ in mr̄imonio nō pōt apponi cōditio.
qꝛ ↄſenſus dȝ eē purus ⁊ abſolut⁹.ſed h̄ ē falſuȝ.vt in ↄ̄rijs
niſi intelligas ꝙ mr̄imoniū nō pōt conſiſtere niſi ex conſen
ſu puro ⁊ abſoluto.nā exſiſte cōditōe cōſenſus remanet pu
rus ⁊ tūc vere icipit tenere matrimoniū.vt in.c.ſup eo.j.e.
⁊.c.verū ⁊ in.c.vnico de ſpon.li.vj. ¶ Abbas.

Cum ſit proprium

Pertinet ad ſcđam
p̄tē rubrice.⁊.h.d.i ſūma.Seru⁹ manumiſſus
ea cōditōe vt fiat monach⁹ ⁊ monaſterio ſeruiat
al's in ſeruitutē redeat.⁊ ſi h̄ acceptato monach⁹ fact⁹ ſit ma
numittētis volūtatē cogit̃ obſuare.p̄ thema.ſcđo rn̄ſio ibi
tu ergo.¶ Caſus lr̄alis.Quidā diacon⁹ manumiſit duos
ſuos ſeruos ſub ea cōditōe vt monachi eēnt ⁊ ꝑmanerēt in
quodā monaſterio adijciēs vt ſi ↄ̄ facerēt itez ſeruituti ſub
ĩjcerent̃.⁊ vn⁹ illoꝝ receſſit a cōditōe ⁊ de monaſterio exiuit
⁊ iter clicos ſclariter cōuerſat̃.vñ qdā pſbr̄ illi⁹ monaſterij
cōqueſt⁹ eſt de h̄ do.pa.vñ mādat ep̄o dioceſ vt ſi ita eē in/
uenerit cōpellat eū vt i monaſterio ꝑmaneat nec monaſteri
uȝ deſerat ⁊ volūtas manumittētis nō valeat p̄teriri.Ber.
¶ Nō ꝑ ꝙ i manumiſſione ſerui pōt apponi cōditio liber/
tatis reſolutiua.¶ Scđo nō ꝙ ſeruitus antiqua nō ĩpedit
monachatū cōcoꝛ.liij.di.multos.nec ꝓmotōeȝ ad ſacros
ordines.vt in.c.nulſ.⁊ i.c.de famul.de ſer.nō ordi.¶ Ter
tio nō ꝙ ſeru⁹ pōt manumitti ſub eo mō vt fiat monach⁹ vl
clicus.¶ In gl.i.ibi eſt res ſpūalis.nō glo.ꝙ libertas pōt
dici res ſpūalis.⁊ facit qđ nō.gl.i.d.c.pal.ſ.i.c.nullus.ſed
h̄ nō.ꝓcedit qꝛ ſi eēt ſpūalis nō caderet in laicū.vt in.c.cām
de pſcrip.Itē dñs q̄nq̄ȝ manumittit iteruētu pecunie.l.iiij
ff.de manumiſ.qđ nō poſſet fieri ſi libertas eēt res ſpūalis
⁊ iđ tene ſequētē ſolōnē glo.ꝙ monachat⁹ hic cōfert̃ pure.
Itē hec eſt qdā cōditio intrinſeca.vnde ſic nō eſt ſimonia ſi
dat̃ ꝑdiū vt ibi fiat eccl'a.vt in.c.olim.el.i.de reſti.ſpo.ita ⁊
ſi manumittit̃ ſeru⁹ vt fiat cleric⁹ vel monach⁹ qꝛ nō pōt fie/
ri monach⁹ aut cleric⁹ niſi pri⁹ ſit liber.ſ.de ſer.nō ordi.per
totū.Hoſt.itellexit tex.ꝙ nō ſub cōditōe ſȝ ſub mō iſti fue
rūt mãumiſſi.vnde cōditio h̄ ponit̃ largo mō.ſȝ ꝑ h̄ nō mu
tat̃ itellect⁹ iuris.⁊ de dr̄ia iter modū ⁊ cōditionē habet̃ in
c.vez.j.e.¶ In glo.ſi.ibi q̄ȝcito acceptauerit cōditioneȝ.
intellige glo.ſane.ſ.ꝙ acceptauit cū effectu faciēdo ꝓfeſſio
nē in manibus illius qui potuit eū incorpoꝛare religioni iu
xta nō.in.c.porrectū de regula.ex nuda ergo acceptatione
cōditionis nō eſſet effectus monachus.¶ Et in ſi.glo.vult
ḡ gl.ꝙ ꝓmotus ad clericatū pōt reuocari ad ſeruitutē ſi nō
ſeruat modū in manumiſſione appoſitū.ſecus in eo qui eſt
effectus monachus.ſed non reddit rationē diuerſitatis nec
ēt doc.ſed pōt dici ꝙ clericus degradatus deſinit in effectu
eſſe cleric⁹.vt in.c.degradatio de penis li.vj.vnde ſine vio
latione clericus pōt degradari ⁊ redigi in ſeruitutē ſed per
degradationē ſeu depoſitionē nō deſinit qs eſſe monachus
eſt.n.monachat⁹ quoddā votū a quo nō pōt liberari etiā ꝑ
papā ſaltē ſine maxima cā iuxta ea que nō.in.c.cū ad mona
ſteriū in ſi.de ſta.re.ex quo.n.ſemel pure vouit deo nō po/
teſt amplius redire ad ſeculū ⁊ ſubijci ſeruituti corpoꝛali.ſȝ
ſi fuiſſet ſeruus illius monaſterij tunc forte valeret conditio
non vt ex toto deſinat eſſe monachus ſed vt ſit magis aſtri/
ctus monaſterio q̄ȝ ceteri.vnde erit quaſi ſeruus monaſte/
rij nec poterit intrare monaſteriuȝ ſtrictius.facit quod leg.
⁊ nō.in.c.de famulis.⁊ in.c.eo libentius de ſer.non ordi.⁊
quod nō.in glo.in.c.vt lex continentie.xxvij.q.i.¶ Sed
contra hunc intellectum glo.opponit de ſi.c.vbi papa man
dat ſeruari manumittentis voluntatē ergo debet ille redigi
in ſeruitutem cū h̄ ſit manumittentis voluntas.contrarium

vr difficile ⁊ h̄ nõ tactũ p doc. ſʒ põt dici ĩherẽdo pꝛio ĩtelle
ctui Poſt. q̄ iſti fuerũt manumiſſi ſub modo vt ficrent mo
nachi. ⁊c. vñ cõditio redigẽdi ad ſeruitutẽ dʒ referri ad tp̄s
ante monachatũ. nã volũtas manumittẽtis fuit vt fierẽt mo
nachi ⁊ ſi nõ vellẽt redirẽt ad ſeruitutẽ. vnde ſi fiunt mona/
chi ſeruãt voluntatem manumiſſoꝛis eo q̄ compellunt̄ per
ſeuerare in monaſterio.

D E illis. Qui iurauit aliquã in vxoꝛẽ acci
pere ſi. c. ſibi donauerit recipe nõ
tenet̄ niſi poſtea pur e ꝯſenſerit vel eã cognoue
rit. p̄ thema. ſc̄do deter mĩatio ibi re⁹. ¶ Caſus
lr̄alis. Aliqs iurauit alicui mulieri ſb̄ hac foꝛma v̄boꝝ: ego
accipiã te ĩ vxoꝛẽ ſi tãtũ mihi donaueris. mulier nolebat ſol
uere qḋ petijt. q̄rit̄ vtꝝ ſit piurus ſi eã nõ accepit in vxoꝛẽ.
⁊ rñdet̄ q̄ nõ niſi poſtea ꝯſenſus de pñti acceſſit vel carna/
lis copula fuerit ſubſecuta. Ber. ¶ Nõ q̄ ſpõſalia pñt ꝯ/
hi ſub ꝯditõe. tex. n. iſte loquit̄ ĩ ſpõſalib⁹ de futuro vt pʒ p
v̄bũ accipiã qḋ ẽ futuri tp̄is. vt ĩ. c. pe. ŝ. de ſpõ. ⁊ ex talib⁹
ſpõſalib⁹ ꝯditiõatis nõ oꝛit̄ ante ꝯditõis euẽtũ publice ho/
neſtatis iuſticia. vt ĩ. c. vnico de ſpõ. li. vj. ¶ Sc̄do nõ text.
valde notabilẽ iudicio meo q̄ hec cõditio eſt honeſta accipi
aʒ te ĩ vxoꝛẽ ſi tale qd mihi donaueris. nã ſi nõ eẽt honeſta
nõ ſuſpẽdiſſet ſpõſalia ſʒ h̄retur pro nõ adiecta. vt in. c. fi. j.
e. ¶ Sʒ ꝯ h̄ ⁊ ꝯ tex. foꝛtiter opponit̄ de. l. ſi ita ſtipulat⁹ fue
ro ĩ. §. ſi tibi nupſero. ff. de v̄. ob. vbi tex. nõbilis dicit q̄ ſi
mulier ſtipulat̄ a viro cẽtũ ſibi dari ſi ſibi nupſerit nõ valet
ſtipulatio tanq̄ʒ ĩhoneſta ⁊ idẽ dicit in pſona viri ne videat̄
pp libidinẽ dediſſe cẽtũ ſeu mr̄imoniuʒ ꝯtriſſe. So. ꝯtriũ eſt
difficile ⁊ ñ tactũ h̄ p doc. ſʒ credo poſſe dari duas ſolõnes
pꝛia vt ĩtelligat̄ qñ vir fuit ſtipulat⁹ aliq̄d ſibi donari occaſi
one. ſ. dotis. nã tũc bene valeret. vt ĩ. d. §. ſi tibi nupſero.
Uel ſc̄do põt dici q̄ qñ ſubeſt cã honeſta petẽdi donũ tunc
valet ꝯditio ſeu ſtipulatio. nã tex. ĩ. d. §. nõ annullat ĩdiſtin/
cte illã ſtipulatõʒ ſʒ dicit q̄ cã cognita ẽ annullãda. vñ vt di
cit ibi bar. ſi nobilis ꝯheret cũ plebeis nõ eẽ ĩhoneſtũ ſi p/
mitteret̄ aliq̄d ipſi nobili in cõpẽſationẽ nobilitatis. nã tũc
ceſſat rõ libidinis ⁊ idẽ vbi ſubeſſe põt ꝯſimilis cã. ¶ Ulti
mo nõ duos caſus ĩ q̄bus ꝯditio appoſita ĩ ſpõſalib⁹ tollit̄
ſ. p carnalẽ copulã ſubſequẽtẽ. ⁊ nõ bñ hũc caſuʒ maxie iũ
cta gl. ſi. qꝛ extẽdit. c. is q̄ de ſpõ. nã copula h̄ opat̄ duo. pu
rificat. n. ſpõſalia ⁊ eodẽ momẽto ea trãſfũdit in mr̄imoniũ
Sc̄ꝺs caſus qñ ĩteruenit poſtmodũ ꝯſenſus de pñti. ¶ Sʒ
q̄ro nũq̄d ſufficit oĩs ꝯſenſus de pñti. Ain. h̄ Spe. ⁊ Ab.
⁊ Spe. c. ti. ĩ pꝛi. miro mõ ĩtelligũt iſtũ tex. dicũt. n. ſuffice/
re ꝯſenſuʒ de pñti ſiue ſit pur⁹ ſiue ſit ꝯditionalis dũmodo
nõ cõferat̄ in arbitriũ alteri⁹ et h̄ vltio caſu ĩtelligũt. c. ſup
eo. j. e. quaſi velit iſti dicere q̄ ſi fuerit dictũ ꝯho tecũ ſi do/
naueris mihi cẽtũ incõtinẽti eſt mr̄imoniũ qꝛ v̄ba ſunt de p
ſenti nec cõſenſus eſt collat⁹ ĩ arbitriũ alteri⁹. vtputa ſi fuiſ/
ſet dictũ ꝯho tecũ ſi pr̄ me⁹ cõſenſerit. naʒ h̄ caſu nõ eſt ma
trimoniũ niſi pater cõſenſerit. vt ĩ. d. c. ſup eo. Sʒ Jo. an.
h̄ ⁊ Inno. tacite ſentiũt oppoſitũ ⁊ meli⁹. dicũt. n. q̄ lʒ con
ſenſus ſit p̄ſtit⁹ p v̄ba de pñti ex quo nõ ĩteruenit cõditio ſu
ſpẽſiua nõ tʒ matrimoniũ niſi exiſtat conditio qꝛ ꝯſenſus a
quo ſubſtãtiat̄ matrimoniũ nõ eſt pur⁹ ⁊ abſolutus ⁊ h̄ di
ctũ ſatis ſenſit h̄ gl. pe. ⁊ tʒ do. an. ĩ. d. c. ſup eo. ⁊ hoc mihi
videt̄ ipſa v̄itas vñ tex. dʒ ĩtelligi de ꝯſenſu de pñti pure p̄/
ſtito. Tñ eſt differẽtia vtꝝ dicã accipiã te ſi cẽtũ dederis. nã
in pꝛio caſu extñte ꝯditõe purificant̄ ſpõſalia ſed adhuc non
eſt matrimoniũ ſed in ſc̄do caſu erit matrimoniũ qꝛ cõditio
ſuſpẽdit cõſenſuʒ de preſenti.

V Erum Eſt tex. nõbilis ⁊ multũ allegat̄ ⁊
ſʒ ĩtellectũ verioꝛẽ. h. d. ĩ ſũ. Res
donata eccl̄ie ſub mõ ſtatim ẽ eccl̄ie nec reuocat̄
mõ nõ ſeruato niſi hoc in ꝯtu ſit expreſſũ. p̄ di/
ctũ. ſc̄do exceptio ibi niſi. ¶ Caſus lr̄alis. Aliqs donauit
aliquã poſſeſſionẽ alicui eccl̄e ſub aliqua cõditõe. i. ſub mõ
niſi aliq̄d fiat ⁊ ſic donatio tenuit. dõatoꝛ volebat reuocare
donationẽ. q̄rit̄ an poſſit. rñdet̄ q̄ nõ niſi tali cõditõe. i. tali
mõ vel pacto datũ ſit qḋ ea ceſſante donatio dẽat reuocari.

Ber. ¶ Nõ p̄ donatoꝛẽ poſſe ĩ donatõe quã facit eccl̄e cõ
ditõeʒ ſeu modũ apponere ẽt ꝯtus reſolutiuũ ad h̄. c. cũ di
lecti. ŝ. de dona. res q̄ ſemel eccl̄e effecta põt ab ea auocari
ex mõ nõ ſeruato vel p extñtiã ꝯditiõis reſolutiue. Nunq̄d
aũt h̄ cãu poſſit laic⁹ donatoꝛ donatõʒ ꝓpꝛia auctoꝛitate re
uocare. dic vt nõt Inn. ĩ. c. vex. de fo. cõpe. vbi plene dixi.
¶ Pꝛo declaratõe. c. op. ꝯ tex. videt̄. n. nullo mõ poſſe ꝓ
cedere. Aut. n. extat ꝯditio appoſita ĩ donatõe ⁊ nõ põt do
natio ampli⁹ reuocari. Aut ꝯditio nõ extat ⁊ fruſtra tractat̄
de reuocatõe qꝛ ꝯditio ſuſpẽdit actũ ĩ euẽtũ ꝯditonĩ vñ an
tea nõ põt dici donatio cũ ſola ſpes ſit in obligatõe iſti. ḋ v̄.
ob. ĩ. §. ex ꝯditionali. ⁊ j. c. ꝓx. reuocari q̄ nõ põt qḋ nõdũ
tʒ. So. gl. ij. vt arbitroꝛ metu ꝯrij ponit duos ĩtellectus ad
tex. pꝛim⁹ eſt vt ĩtelligat̄ ĩ ꝯdiõe reſoluẽte. ex[m] pʒ ĩ ea. vñ
ante euẽtũ ꝯditõis nõ põt reuocari. ⁊ ſic ĩtelligit̄ pꝛia pars
c. ſʒ poſt cõditionẽ extãtẽ põt reuocari ſi fuit dictũ ⁊ ſic ĩtel/
ligit̄ ſc̄a ps. Iſte ĩtellect⁹ ẽ ver⁹ in ſe ſʒ nõ cõgruit lr̄e qꝛ ſi
ĩtelligeret̄ in ꝯditõe reſoluẽte dixiſſet q̄ ea extñte poſſʒ reuo
cari. ſʒ tex. dicit ea ceſſante. iõ gl. trãſit ad ſc̄oʒ ĩtellectũ meli
oꝛẽ vt ĩtelligat̄ ĩ mõ ⁊ nõ in ꝯditõe. nã modus non ſuſpẽdit
actũ ſʒ modificat vtputa ſi dat̄ p̄diũ eccl̄e cũ h̄ mõ vt nõ alie
net̄ tũc ſi eccl̄ia venit ꝯ mõʒ ⁊ ſic ceſſat modus appoſit⁹ põt
reuocari donatio ⁊ h̄ ſm gl. ſi fuit dc̄m in donatiõe q̄ſi velit
gl. q̄ nõ obſeruãtia modi nõ p̄ſtat facultatẽ reuocãdi dona
tionẽ ſʒ dũtaxat agẽdi vt ſeruet̄ niſi dc̄m ſit vt poſſit reuoca
ri. h̄ vltimũ dc̄m gl. nõ ẽ indiſtĩcte vex. vñ ꝯcludẽdo breui/
ter ipaʒ v̄itatẽ dic q̄ tã ĩ ꝯtib⁹ noĩatis q̄ʒ ĩ nõ noĩatis ſi mo
dus appoſit⁹ fuerit finalis cã ꝯct⁹ põt agi ad reuocatiõeʒ ſi
mõus nõ ſeruat̄. vt ẽ tex. ĩ. l. cũ te fũdũ. C. de pac. inter ẽp.
⁊ vẽ. ⁊ ĩ. l. ĩ. C. de dona. q̄ ſub mõ. Si aũt modus nõ fuit fi/
nalis cã ꝯct⁹ tũc nõ agit̄ ad reuocatiõeʒ ſʒ ad obſeruãtiã mo
di. ⁊ ita dʒ ĩtelligi tex. ĩ. l. ea ꝯditõe. C. de reſci. vẽ. ſʒ reſpcũ
donatõis facte eccl̄e tex. videt̄ h̄ ſin. quẽ neſcio alibi q̄ ſp dʒ
p̄ſumi q̄ mõus nõ ſit cã finalis ꝯct⁹. nã vt h̄ vides ex nõ ob
ſeruãtia modi nõ reuocat̄ donatio facta eccl̄e niſi ſit dc̄m in
donatõe vt poſſit reuocari. ⁊ hãc p̄ter alios ego puto rõem
qꝛ donãs eccl̄e ſub mõ videt̄ p̄ncipal̄r donaſſe pp deũ ⁊ p
remedio pctõꝝ ſuoꝝ. ar. ĩ. c. re q̄ſiti ḋ teſta. Modus q̄ ap
poſit⁹ nõ videt̄ cã finalis ꝯct⁹ ⁊ ſic nõ põt agi ad reuocatõʒ
ſʒ ſolũ ad ĩplemẽtũ niſi ſit dictũ vt poſſit reuocari. ⁊ p hec re
ducem⁹ ad ꝯcoꝛ. ius ciuile ⁊ cãonicũ cũ eadẽ ſit rõ ĩ vtroq̄ʒ
⁊ hãc lec. tene omiſſis q̄buſdã alijs q̄ dant̄ extra glo. ¶ Sʒ
h̄ q̄ro de q̄õe quotidiana nũq̄d dõatio poſſit reuocari ſi fue
rit dictũ ex quo ſolus p̄lat⁹ nõ ſeruauit modũ. Ui. hic ſentit
q̄ nõ qꝛ delictũ ſoli⁹ p̄lati nõ dʒ nocere eccl̄e vt ĩ regula deli
ctũ. de re. iur. li. vj. vñ ſi dat̄ eccl̄e poſſeſſio vt nõ poſſit alie/
nari. ⁊ ſi alienet̄ fuit dc̄m vt poſſeſſio poſſit ab eccl̄a reuoca/
ri nõ põt fieri reuocatio ſolo p̄lato alienãte. ſec⁹ ſi pꝛelat⁹ cũ
capitulo. ⁊ idẽ dic in alijs modis. Idẽ ſentiũt doc. in. c. bre/
ui de iureiu. vbi dicũt aliud eẽ reſpectu cõditiõis ĩplẽde. nã
ſatis eſt q̄ p̄latus nõ ĩplet cõditionẽ ad h̄ vt res nõ acq̄rat̄
eccl̄e qḋ ſing. nõbis. ⁊ hãc puto rõeʒ diuerſitatis. nã in que
rẽdis ſolus p̄latus põt nocere eccl̄e ſed nõ in q̄ſitis. vt dicit
glo. nõ. ⁊ doc. xvj. q. vj. §. ſi. notat Inno. in. c. fraternitateʒ
de dona. ⁊ per hoc hẽs declaratã gl. ij. ⁊ pñ. vltie. ¶ In gl.
ſi. ĩ ſi. nõ iſtã gl. qꝛ quotidiana eſt. ⁊ ex ea pꝛio nota q̄ licite
in donatõe facta eccl̄e apponit̄ pactũ vt nõ poſſit alienari ⁊
videt̄ expreſſuʒ ĩ. §. ſanctiſſimis alle. ĩ gl. vbi dicit̄ q̄ res ec
cleſie pñt alienari ꝓ redẽptõe captiuoꝝ niſi ſint donate eo
pacto vt alienari nõ poſſint. ¶ Sʒ dubiũ eſt qd ſi ĩmineat
neceſſitas gl. ponit hic duaſ opiniones ⁊ pꝛimã tenuit hug.
x. q. i. hic q̄dã. Jo. ⁊ Lau. x. q. ij. h̄ ius. Itẽ Damaſ. Hoſt.
Phi. ⁊ Inno. hic. Secundã opinioneʒ indiſtincte vt non
poſſit alienari tenuit hic Ain. qui tñ poſtea mutauit opinio
neʒ ⁊ dixit ſtandum. c. aurum. xij. q. ij. pꝛimã opinioneʒ ſe/
quitur h̄ in effectu do. An. ſecundã ſequit̄ h̄ do. Card. mi
hi placet pꝛima vt ex quo neceſſitati eccleſie aliter conſuli nõ
põt licite alienet̄. naʒ ſi aliud ſenſit donatoꝛ nõ videt̄ fuiſſe
mẽtis compos cũ inſtante tali neceſſitate pia ipſe debuiſſet
hoc facere vt in. c. ſicut. xlvij. di. facit qḋ in ſimili notat glo.

lxxxij.di.in.c.i.tene tñ mēti gl.⁊ gnāliter an ⁊ qñ valeat pa/
ctū de nō alienādo inter priuatos ⁊ an ex tali pacto impedia
tur alienatio dic vt nō.in.c.rainaldus de teſta.per Inno.⁊
per doc.⁊ glo.in.l.fi.C.de re.alie.non alienā.⁊ in.l.filiꝰ.§.
dinus de lega.i. ¶ Abbas.

Super eo. Qui ꝑ verba de pñti cū mu/
liere ꝯhit ſub ꝯditiōe ſi pater
ꝯſentiret niſi pater ꝯſentiat ad matrimoniū non
eſt cogēdus.vel generalius ſic. Cōtrahēs mr̄i/
moniū ſub ꝯditōe nō iꝓbata nō cōpellit̄ matrimoniū cō
ſumare ante ꝯditōis euētū. Cōis diuiſio.ſcḋa ibi rn̄demus
⁊ ibi prīo ſoluit.ſcḋo remouet obſtaculū ibi nā lꝫ. ¶ Caſus
lr̄alis. Quidā ꝯxit mr̄imoniū cū quadā muliere ſub hac cō
ditiōe ſi pr̄i eius placeret.q̄rit̄ vtꝝ ſit cōpellēdus ad matri/
moniū ꝯſumādū.rn̄det̄ ꝙ ꝯſenſus liber dici nō dꝫ q in alie
no arbitrio reſeruat̄.⁊ ꝯditio talis nō iꝓbat̄ a iure.⁊ ideo
niſi volūtas pr̄is accedat nō eſt ad mr̄imoniū ꝯhēdū cōpel
lēdus.poſtea rn̄det alex.pa.dicēti ſpōſalia iterpoſita ⁊ non
ſecuta cōditōe ꝯcta:ſequēte de pñti ꝯſenſu vel carnali copu
la tale mr̄imoniū nō debere diſſolui q2 talis ꝯſenſus ñ eſt de
pñti hñdus q̄uis per v̄ba de pñti exprimat̄ q i alieno arbi
trio hñdo ꝯſiſtit. Her. ¶ Nō ꝓ ibi ad ꝯſumandū. ꝙ ꝯcto
pure mr̄imonio per verba de pñti pōt alter ꝯiugū ad petiti
onē alteriꝰ cōpelli ad ꝯſumādū mr̄imoniū ⁊ ſic lꝫ adhuc nō
ſit habita poſſeſſio tñ ex iure q̄ſito per cōſenſum pōt agi ad
cōſumationē mr̄imonij qḋ nō. ¶ Scḋo nō ꝙ mr̄imonium
pōt cōferri in alterius arbitriū ⁊ nō ſolū parētis in cuiꝰ ptā
te eſt cōditōeꝫ apponēs ſꝫ ēt alterius.vt in.c.ſe.⁊ ex hoc ha
bes vnā drīaꝫ iter mr̄imoniū ⁊ teſtm̄.nā teſtm̄ nō pōt con/
ferri in volūtatē alterius.vt in.l.captatorias.⁊ in.l.illa inſti
tutio.ff.de here.inſti.de quo dicēdū vt nō.in.c.cū tibi de te
ſta.ſecus in mr̄imonio vt hic ⁊ rō pōt eſſe.nā matrimoniuꝫ
eſt de iure diuino.vnde ſufficit ſolus cōſenſus qualitercūq̄ꝫ
habeat̄ ſꝫ teſtm̄ depēdet ex gratia q2 cōfert̄ i illud tp̄s quo
teſtator nō eſt futurꝰ dn̄s.ſ.poſt mortē.vnde ſatis eſt ꝙ ipſi
cōmittit̄ libera facultas teſtādi vt notāter dicit glo.in.d.l.il
la inſtitutio. ¶ Tertio nō hic regulā ꝙ oīs cōditio a iure nō
iꝓbata pōt apponi in mr̄imonio. ¶ Ultio nō ꝙ lꝫ cōſen
ſus exprimat̄ per v̄ba de pñti tñ ex quo apponit̄ ꝯditio nō
hꝫ effectū de pñti ſꝫ ſuſpēdit̄ in euētū cōditōis.⁊ declara vt
dixi.ſ.c.de illis. ¶ In glo.i.de hoc dic vt plene nō. i reg'la
actus legitimi de re.iu.li.vj.ꝑ glo.⁊ Di.⁊ hēs ex hoc vnaꝫ
drīaꝫ iter mr̄imoniū carnale ⁊ ſpūale.nā carnale pōt ꝯhi ſb
cōditōe.vt h̄.ſpūale nō vt in.c.ij.de elec.lib.vj.⁊ dic vt ibi.
¶ In glo.ij.in fi.ego nō dubito qn ſcḋm mr̄imoniū teneat
ꝯctū ante euētū ꝯditōis q2 mr̄imoniū ꝯditionale hꝫ vi ſpō
ſalioꝝ de futuro.vnde ſicut illa tollunt̄ ꝑ ſequēs mr̄imoniū
vt in.c.i.ſ.de ſpō.duo.ita ⁊ matrimoniū cōditionale tollit̄
ꝑ ſequēs puꝝ pro h̄.c.vnicū de ſpō.li.vj.ſꝫ ſi nō interceſſit
mr̄imoniū dubito de deciſiōe gl.q2 ex quo obligauit ſe ſub
cōditōe nō potuit recedere ab illa obligatōe.ar.i.l.potior.
ff.q po.i pig.habea.ſi ſupuenerit ergo euētus ꝯditōis pri
mū mr̄imoniū remanet purū niſi forte aliud dicat̄ i mr̄imo
nio ſꝫ ego nō bene video rōem diuerſitatis. ¶ Extra gl.q̄/
ro de q̄ōne quotidiana duo inter quos obſtāte iꝑedimēto
canonico nō poterat eē mr̄imoniū ꝯxerūt ſub cōditōe ſi pa/
pa diſpēſaret.demū papa diſpēſauit.q̄rit̄ nunq̄d ſit mr̄imo
niū ſine alio cōſenſu. Inno.ꝓ refert quoſdā tenere ꝙ ſic. ſe
cūdo refert alios tenere ꝯriū quos ipſe ſequit̄. mouent̄ iſti
q2 primꝰ cōſenſus oīo erat iure reprobatꝰ ad h̄ tex.in.l.iter
ſtipulātē.§.ſacrā.ff.de v̄.ob. Primā opi. ſequunt̄ h̄ gaſ.
⁊ do.An.ſcḋaꝫ ſeq̄t̄ do.Car.⁊ dicit ſe in facto ꝯſuluiſſe ſic
motus principalr̄ q2 qḋ depēdet a volūtate vniꝰ dr̄ iꝑoſſi/
bile.l.apud iul.i ſi.de lega.i. Itē id qḋ ſit ꝑ remediū extra/
ordinariū dr̄ fieri nō poſſe.vt nōt Inn.in.c.paſtoralis.ꝺ cā
poſ.⁊ ppri. Iſtud ergo mr̄imoniū vr̄ fuiſſe ꝯctū ſub cōditi
one iꝑoſſibili ſꝫ ego aſſigno aliā rōem ad h̄ vt actꝰ retro ex/
tendat̄ oꝫ ꝙ potuerit intercedere a pricipio.vt.l.ſi is q pro
emptore.ff.de vſuca.ſꝫ mr̄imoniū nō poterat eē a pricipio
tp̄e ꝯctus obſtāte iꝑedimēto ergo nō pōt retrotrahi. Itē
ex facto a iure iꝓbato nō pōt naſci aliqua obligatio.l.cuꝫ
lex.ff.de fideiuſ.ſꝫ ex ꝯctu ꝯditionali ſola ſpes eſt in obliga
tione ⁊ ꝑꝑ illā ſpē ꝯctus retrotrahit̄.ſed in caſu noſtro nul/
la nata fuit obligatio ratiōe predicta.ergo opus eſt vt matri
moniuꝫ de nouo ꝯhatur ⁊ ſic altero nolente contrahere nō
erit matrimonium.

Per tuas. Qui ſub honeſta cōditōe ſpō
ſalia ꝯhit ⁊ ante cōditōis euen
tū deſpōſatā cognoſcit a cōditiōe recedit. Cōis
diuiſio.ſcḋa ibi ꝯſultatōi. ¶ Caſus lr̄alis. Que
dā mulier.p.noīe petebat q̄ndā.n.i virꝫ dicēs ꝙ mutuꝰ ꝯſē
ſus inter eos ⁊ carnalis copula acceſſerat.vir ille non nega
bat ſpōſalia ꝯcta ⁊ carnalē copulā.dicebat tñ ſe nō teneri il/
lā ducere in vxorē q2 ſpōſalia iter ipſos tali ꝯditōe ꝯcta fue
runt ſi pater eius ⁊ pr̄uꝰ ſpōſalibꝰ cōſentirēt.ſed ipſi q̄ꝫcito
ſciuerūt ꝯdixerūt.ſup hoc teſtes recepti fuerūt.teſtibꝰ rece
ptis ⁊ publicatis.dicebat mulier ꝙ lꝫ ſpōſalia ꝯcta fuiſſent
ſub cōditōe p̄dicta:nō tñ fuit a pr̄e viri vel patruo ꝯdictū:⁊
ante tp̄s cōditōis expreſſuꝫ a teſtibꝰ ⁊ poſt.dicebat inter ſe
⁊ ilō carnalē copulā acceſſiſſe.. Iudex dubitauit qualr̄ eēt i
hoc negō.ꝓcedēdū:ꝓceſſū cāe ad do.pa.remiſit. Ipſe exa
minatis atteſtōnibꝰ rn̄det eidē ꝙ cū manifeſte cōſtet poſt ꝯ
cta ſpōſalia carnalis ſit inter eos copula ſubſecuta pro mr̄i
monio eſt p̄ſumēdū q2 receſſiſſe vr̄ a cōditōe appoſita:q2 ⁊
ſi cōſtet ꝙ poſtq̄ꝫ pr̄ ⁊ patruꝰ viri ꝯdixerūt ſpōſalibus:idē
vir carnaliter nō cognouit eādē.nō eſt tñ aliquo mō ꝓbatū
ꝙ anteq̄ꝫ ipſe cognouiſſet eādē pr̄ eius ⁊ patruꝰ ꝯdicere cu
rauiſſent. Her. ¶ Nō ꝓ ꝙ fūdās ſe ſup v̄o mr̄imonio etiā
obtinet ꝓbādo mr̄imoniū p̄ſūptū p̄ſūptiōe iuris ⁊ de iure.
iſta.n.mulier fundauit ſe ſup v̄o mr̄imonio ⁊ poſt ꝓbauit p̄
ſūptū ⁊ nihilominꝰ obtinuit qḋ nō.q2 facit ad multa. ¶ Se
cūdo nō ꝙ mr̄imoniū pōt ꝯferri in arbitriū ēt extranei. Itē
nō ꝙ ſpōſalia nedū pura ſed ēt cōditionalia trāſeūt in matri
moniū ꝑ carnalē copulā. ¶ Ultio nō ꝙ deficiēte ꝯditōe ſpō
ſalia ex toto euaneſcūt adeo ꝙ copula ſequēs nihil operat̄.
¶ Op.ꝯ tex.de.c.cū tu de teſt.vbi ſufficit ꝓbare excōicati
onē fuiſſe ſecutā appellationē.⁊ ꝑ h̄ ifert̄ eā eſſe nullā.nec ē
opus ꝓbare ꝙ excōicatio nō fuit lata ante appellatōeꝫ.ita i
ꝓpoſito vr̄ dicēdū.ſat.n.ē ꝓbaſſe ꝙ eā cognouerit poſtq̄ꝫ
deficit cōditio maxīe q2 actus nō dꝫ p̄ſumi geminatꝰ. So.
glo.i.⁊.ij.⁊ vl.metu ꝯrij dicūt ꝙ iuuenis fuit ꝯfeſſus ſe plu
ries illā cognouiſſe.iō nō ſufficit poſtmodū ꝓbare ꝙ eā co
gnouerit poſt ꝯdictiōem pentū.h̄ ſolutio diuinat ad tex.q2
in tex.nō dr̄ h̄. Hoſt.ſentit aliā ſolutōꝫ dicēs ꝙ iuuenis pu
re fuit cōfeſſus copulā nō reſtringēdo ſe ad vnicā tm̄.iō de
buit poſtmodū ꝓbare ꝙ ante eā nō cognouit ſꝫ poſt tertio
ſoluit do.An.ꝙ queādmodū ſtat̄ cōfeſſioni mariti ſup co/
pula vt i.c.ꝯtinebat̄ de deſpō.ipu.ita dꝫ ſtari ꝯfeſſioni mu
lieris ex quo eā aſſerit ad validitatē mr̄imonij.debuit ḡ ma
ritus ꝓbare ꝙ ante nō cognouit ad excludēdū aſſertionem
mulieris. Et ꝑ h̄ itellectu adduco nō.ꝑ hoſt.i.c.duo pueri
de deſpō.ipu.vbi dicit credēdū mulieri qñ cōfitet̄ copulaꝫ
ad validitatē mr̄imonij. Sꝫ aduerte q2 papa h̄ ſe nō fūdat
ſup aſſertōe mulieris ſꝫ q2 de copula h̄ ſimplr̄ ꝯſtabat. Un
dicēdū ⁊ quarto ꝙ vbi plene actor fūdat itētionē ſuā dꝫ ob
tinere niſi reus clare illā cōfundat nec ſufficit ꝙ reddat eaꝫ
dubiā.mulier.n.ꝓbādo ſpōſalia ⁊ copulā fundat clare itē
tionē ſuā:exceptio v̄o viri penitꝰ nō euacuauit illā ꝓbationē
ſꝫ eā aliquatenꝰ redderet obſcurā.⁊ pro h̄ vr̄ tex.in.c.in p̄
ſentia de ꝓba.⁊ vide ꝙ ibi plene dixi.facit qḋ notat gl.i cle.
ſi.de reſcrip.ſꝫ in crīalibus vt euitet̄ delictū vr̄ reus h̄ caſu
abſoluēdus.⁊ ſic ſaluarē vnā opi.bar.nōbilē i.l.nō ſolū in
§.ſꝫ vt ꝓbari.ff.de no.ope.nū.⁊ h̄ lec.multū conuenit lr̄e
quā ēt tacite ſenſit do.An.ſꝫ nō ſic declaret ſꝫ ſtat in prece
dēti. ¶ In glo.i v̄.p̄ſumēdū ibi nec illud ꝓdeſt.⁊ eſt rō q2
h̄ ꝓteſtatio tanq̄ꝫ turpis dꝫ hr̄i pro nō adiecta fauore matri
monij vt nō.j.c.ꝑx.⁊ nō hāc ꝑticulā glo.ſpōſus ergo non
pōt cognoſcere ſponſaꝫ qn trāſeāt ſpōſalia in matrimoniū
q̄ꝫtūcūq̄ꝫ ꝓteſtet̄ in ꝯriuꝫ.vnde nō eſt niſi vnū remediū.ſ.
ꝙ prius renūciet ſpōſalibus.nā tūc copula ſupueniēs non

pōt inducere mr̄imoniū cum nō reperiunt̄ ibi ſpōſalia: vt
nō. in. c. veniens ⁊. c. tua de ſpon. ¶ In ca. glo. ibi talis er/
ror ⁊c. ⁊ dic hanc ꝯditionē reijci tanquā turpē q̄ꝛ ꝓſuppo/
nit p̄mū coitū tanquā fornicariū. ¶ In ca. glo. ibi ſed ſecuſ
in mr̄imonio. ⁊ rō aptiſſima eſt q̄ꝛ 2m mr̄imoniū pure ꝯtcū
ꝓiudicabit p̄mo cōditionali. vñ cōditio poſtea exiſtēs non
reperit extremū ad qd̄ poſſit trahi. Itē repit mr̄imoniū in
medio ⁊ ſic trahi n̄ pōt retro ad h̄. c. q̄uis ꝺ reſcrip. li. vi. ⁊
in fi. glo. Hoſt. tꝫ p̄mā opi. q̄ꝛ exquo cōditio eſt oīo extrin
ra. exēplū ſi ſol clareſcit nō hꝫ ſuſpēdere effectū mr̄imonij:
ita nō. j. eo. ti. §. que cōditio. v̄. quid ſi ꝯbo. ⁊ hec opi. mihi
placet. ¶ Abbas.

Si conditiones.

Notabile. c. ⁊ multū allegabi
le ⁊ hoc dic̄ in ſūma. Si in ꝯtcu mr̄imonij appo
nitur ꝯditio turpis vel ipoſſibilis habet̄ ꝓ nō
adiecta niſi ſit ꝯ ſubſtātiam mr̄imonij q̄ꝛ tunc vitiat ꝯtcum.
ſunt due partes in p̄ma tractat̄ de ꝯditiōe turpi q̄ eſt ꝯ ſub
ſtantiaꝫ mr̄imonij. In 2a de turpi vel impoſſibili. 2a ibi licꝫ.
¶ Caſus lr̄alis. Si aliq̄s ꝯbat mr̄imoniū ſub cōditione q̄
eſt ꝯ ſubſtātiā mr̄imonij hoc modo ꝯbo tecū ſi ꝓlē euites.
vel donec iueniā aliā digniorē honor̄ vl̄ facultatib̄ꝰ: vel ſi ꝓ
queſtu adulterandā te tradas: querit̄ vtrū in talibꝰ caſibꝰ
teneat mr̄imoniū. ⁊ cōditio ꝓ nō adiecta habeat̄. rn̄det pa.
quātūcūqꝫ mr̄imonialis ꝯtcus ſit fauorabilis tn̄ in caſibuſ
p̄dictis caret effectu. quāuis alias appoſite cōditiōes i mr̄i
monio ſi turpes fuerit aut ipoſſibileſ ꝺbeāt ꝓ nō adiectis
haberi. ꝑꝑ fauorē mr̄imonij. Ber. ¶ Nō ꝑ duas regulas
nōbiles i mā mr̄imonij. p̄mo q̄ oīs ꝯditio appoſita ꝯ ſub/
ſtantiā ꝯiugij vitiat mr̄imoniū ⁊ nō vitiat̄ ⁊ lꝫ tex. h̄ ponat
tria exēpla iſtaꝝ cōditionū ꝯ ſubāꝫ tn̄ multa alia poſſent re
periri puta ſic̄ fuit in facto. Quidā hn̄s ſuſpitionē de incon
tinentia futura mulieris ꝯxit ſecū ſub cōditiōe q̄ ſi ꝯmitte/
ret adulteriū liceret ſibi recedere a mr̄imonio ⁊ aliā ducer̄.
certe nō eſt ibi mr̄imoniū. ⁊ lꝫ illa ſit conditio reſolutiua tn̄
idē operat̄ quo ad ꝓpoſitū ſicut ꝯditio ſuſpenſiua vt clare
colligit̄ h̄ 2o exēplo dū ꝯxit donec inueniret aliaꝫ honore vl̄
facultatibꝰ digniorē. nā hec cōditio nō erat ſuſpēſiua. ſꝫ re
ſolutiua. ¶ Ex quo tn̄ nōbis q̄ ꝯditio ꝯ ſubāꝫ ipedit mr̄i
moniū nedū qn̄ eſt cōditio ſuſpēdēs ſed et̄ reſoluēs lꝫ aliq̄
⁊ male ad h̄ nō aduertāt putātes q̄ exquo ſemel mr̄imoni
um tenuit cōditio reſoluēs dꝫ hr̄i ꝓ nō adiecta qd̄ eſt falſū.
vt hic vides. Item dico q̄ ibi nunquā fuit mr̄imoniū ⁊ ſic
ꝓprie nō pōt dici reſoluēs. ¶ Scda regula q̄ cōditio iho
neſta vel impoſſibilis q̄ nō eſt ꝯ ſubām mr̄imonij habet̄ fa
uore mr̄imonij pro nō adiecta ⁊ ſic vitiat̄ ⁊ nō vitiat. ⁊ nōn
ter dixi fauore mr̄imonij. q̄ꝛ in alijs ꝯtcibꝰ regl̄r cōditio im
poſſibilis vitiat ⁊ nō vitiat̄. vt inſti. de inuti. ſtipu. §. ipoſſi/
bilis. ¶ Itē nō q̄ oīs ꝯditio ꝯ ſubām actus vitiat ip̄m ac/
tum. nam ſi vitiat ip̄m mr̄imoniū tā fauorabile fortiꝰ hꝫ vi/
tiare actū nō ita fauorabilē. ⁊ eſt rō huius dicti. naꝫ remota
ſubā alicuiꝰ remouet̄ ⁊ ipſe actus. nam ſine ſubā nihil pōt
ſubſiſtere ad h̄. c. tua. ꝯ. de ſpō. vñ ad cognoſcēdū ſubſtan/
tiale alicuiꝰ ꝯtcus debemꝰ ſemꝑ videre vtrū actus ille ſine
illo pōt ꝯſiſtere pro h̄ qd̄ nōt bar. in. l. ꝓlatā. C. de ſen. ⁊ i/
terlo. om. indi. ¶ In gl. i. ibi iudee vel heretice vult ḡ glo.
q̄ mr̄imoniū ꝯtcū cū iudea vel heretica ſit nulluꝫ. reſpectu
iudee bene loquit̄ ⁊ idē in pagana. nā ad h̄ vt mr̄imonium
ꝯſiſtat oꝫ q̄ ꝯbētes ſint eiuſdē ſecte vel fidei. vt in. c. caue.
⁊ in. c. nō oꝫ. xxviij. q. i. ſed reſpectu heretice q̄ ſuſcepit iaꝫ
baptiſmū cōiter tenet̄ oppoſitū q̄ꝛ exquo hꝫ ſacr̄m bapti/
ſmi nō pōt ꝓprie dici alteriꝰ ſecte. vt nōt i. c. nō oꝫ all'. i gl.
facit qd̄ le. ⁊ nō. in. c. decreuit. de here. li. vi. ⁊ vide i ſpecu.
ti. de diuor. poſt p̄n. ¶ In. e. gl. ibi q̄dā ſunt ꝯ ſubām mr̄i/
monij. Inn. itelligit tex. qn̄ vterqꝫ ꝯſenſit cōditiōi appoſi
te ꝯ ſubām. ſi aūt alter ꝯdixit tꝫ mr̄imoniū ſi fuit ꝓceſſū ad
ꝯſūmationē ipſiꝰ. idē dicit fauore mr̄imonij ſi alter tacuit. ⁊
ſic tacēdo habet̄ ꝓ ꝯdicente ar. in. c. aliqn̄. xxxij. q. ij. ⁊ nō
bene h̄ dictū Inn. videt̄. n. ꝑ h̄ velle q̄ in alijs actibꝰ tacēs
videat̄ ꝯſentire ꝯtcui ſm ꝓteſtationē alteriꝰ. lꝫ ꝓteſtatio ſit
onerosa ⁊ odioſa. de quo vide qd̄ nō. in. c. cumana ⁊ in. c. i
geneſi de electio. ⁊ dicit hoſti. hec ſepe p̄dicanda ne ſimpli/
ces mulieres decipiant̄. ¶ Et in fi. glo. aduerte ad hāc vl/
timā q̄ōnē glo. nam repiunt̄ in ea multe opiniōes iter legi/
ſtas ⁊ canoniſtas ⁊ referēdo p̄ncipaliores ſcias q̄ Inn. ⁊
hoſt. i. c. iſinuāte. j. ti. ꝓxi. ⁊ in. c. ij. ꝯ. e. tenuerūt ꝓfeſſionē
tenere. lꝫ ſit appoſita ꝯditio ꝺ tenēdo ꝓpriū ⁊ idē ſentit gl.
in. c. ſolet. xxxij. q. ij. Idē Accur. in auc. igreſſi. C. ꝺ ſacro
ſan. ec. ſed ꝯriū ſenſit i. l. ꝑ ſuum. ff. de vſu. ⁊ habi. nam ibi
diſtixit q̄ aut ꝯditio fuit appoſita a p̄ncipio ⁊ vitiat ꝓfeſſio
neꝫ. Aut ex iteruallo ⁊ vitiat̄. ⁊ vide ad mām plene ꝑ ſpe.
in ti. de ſta. reg. v̄. xlviij. Io. an. hic tꝫ oppo. ꝯ iſtā gl. ſequē
do p̄ores doc. ⁊ reddit rōneꝫ diuerſitatis iter mr̄imoniū ⁊
ꝓfeſſionē. dic̄. n. q̄ in mr̄imonio tractat̄ de fauore ipoꝝ ꝯ/
hentiū vñ exquo alter acceptauit ꝯditionē potuit ſibi ꝓiudi
care. ſed i ꝓfeſſiōe obligatio acq̄rit̄ deo ꝑ miniſteriū abba
tis vel alteriꝰ p̄lati. factū ḡ miniſtri acceptātis illā ꝯditionē
nō dꝫ obeſſe deo q̄ videt̄ velle ꝓfeſſionē recipe ⁊ ideꝫ dicit
ad. c. diaconi. qd̄ gl. allegat in ꝯriū. nā ſiq̄s ordinat̄ in dia/
conū obligatio acq̄rit̄ deo a quo iprimit̄ caracter. vñ n̄ po
tuit ep̄s acceptādo ꝯditionē de ꝯhēdo mr̄imonio ꝓiudica/
re obligatiōi acq̄rēde deo. ſed Pau. de leaza. i cle. cos de
regula. impugnat hāc opi. Io. an. dicēdo q̄ et̄ i mr̄imonio
obligatio acq̄rit̄ deo. hinc eſt q̄ cōiuges nō p̄nt illud diui/
dere cōi ꝯſenſu. vt in. c. ſuꝑ eo de eo. q̄ cog. conſan. ⁊ in hoc
multū ſibi inſiſtit bar. in auc̄. igreſſi p̄al. ſatis colorate diſti
xit. q̄ꝛ aut ꝓfitēs reſeruauit ſibi ꝓpriū. ſ. vt habeat in admi
niſtratiōeꝫ ⁊ tꝫ igreſſus ad hoc dictū. c. iſinuāte. Aut con/
ſtat q̄ voluit ſibi tenere ꝓprietatē ⁊ viciat̄ igreſſus. In du
bio vo dicit interp̄tandū q̄ voluerit hr̄e adminiſtrationeꝫ vt
ſic res potiꝰ valeat. nā religioſus pōt hr̄e adminiſtrationem
bonoꝝ de ꝯſenſu ſupioꝝ vt in. c. ij. de ſta. reg. Io. an. im/
pugnauit hanc rōnē bar. dicēs q̄ lꝫ poſſit religioſus habe
re adminiſtrationē iure ſibi delatā nō tn̄ ex pacto. q̄ꝛ tunc ha/
beret q̄d ꝓpriū. ⁊ ſic idē dicēdū eſſet qn̄ ſibi reſeruauit ꝓ/
prietatē. vñ ſequēdo ipe opio. Io. an. dic̄ ꝓfeſſionē tenere
ſiue retētio ꝓprij ſit appoſita ꝑ viaꝫ cāe ſiue modi ſiue ꝯdi
tiōis reſolutiue ſiue ſuſpēſiue. nā lꝫ in mr̄imonio obligatio
acq̄rit̄ deo tn̄ p̄ncipaliter q̄s itēdit placere parti cū qua ꝯ/
hit. ſed i ꝓfeſſiōe p̄ncipalr̄ itendit placere deo ⁊ nō abbati
iō factū abbatis nō hꝫ vitiare. Bal. de cal. tenuit q̄ in foro
iudiciali ꝓcedat hec opi. ſed i foro aīe opio ꝯria. dn̄s Car.
tꝫ idiſtincte opi. huius gl. vt ꝓfeſſio ſit nulla exquo ꝓfeſſe il
le ſtetit in ſua volūtate nec aliter voluit ſe obligare. ⁊ h̄ opi.
mihi plus plꝫ. mouet̄ p̄ncipalr̄. q̄ꝛ remota p̄te ſubāli actus
remouet̄ ⁊ ipe actꝰ. vt in. c. tua de ſpō. ⁊. ꝯ. dixi. Sed reten
tio ꝓprij eſt ꝯ ſubām religiōis. vt i. c. cū ad monaſteriū i fi.
de ſta. regu. ḡ tal' ꝯditio ſiue modus hꝫ vitiare actuꝫ et̄ ſi ſit
ꝯditio reſolutiua ꝑ ſupradicta nec obſtat ſi dicat̄ q̄ abbas
ſeu alius p̄latꝰ ꝓfeſſionē recipiēs nō potuit ꝓiudicare deo
q̄ꝛ dico illud ꝓcedere i obligatiōe q̄ſita. ſed nos ſumus i q̄
rēda. nā ⁊ ſuus ꝓiudicat dn̄o in acq̄rēdis lꝫ nō in acq̄ſitis.
vt i. l. fi. C. de acq. poſ. ſic ⁊ p̄latꝰ nō pōt ꝓiudicare eccl'ie in
q̄ſitis. ſed i q̄rendis ſic. xvi. q. vi. §. fi. vbi gl. dixi plene i. c.
tua ꝺ his q̄ fi. a p̄la. Itē deꝰ nō recipit obligationē niſi a vo
lūtario. xv. q. i. nō eſt. xiiij. q. v. c. ſiq̄d iueniſti. hic eſt q̄ vo
tū emiſſuꝫ ꝑ metum nō obligat. vt i. c. i. q̄ me. cau. nō. i. c.
abbas. e. ti. ſꝫ iſte noluit alr̄ obligari niſi poſſꝫ tenere ꝓpri
um ḡ nō eſt ꝓſumēdū q̄ deꝰ voluerit ip̄m vīculare ꝯ volū/
tatē ſuā cū nō idigeat deꝰ religiōe nr̄a. ſꝫ q̄ſqꝫ recipiet mer
cedē ſm op̄a ſua vt i. c. pueri de peni. di. iij. Idē et̄ videmꝰ
iter hoīes ꝯhētes. vt niſi ābo idē ſentiāt non valet ꝯtcꝰ. l. i.
ff. de v̄. ob. ⁊ in. l. i oībꝰ. ff. de act. ⁊ ob. ⁊ hāc opi. puto ve/
riſſimā. ¶ Nūc reſtat rn̄dere ad ꝯria formata in. gl. q̄ veni
unt ꝯ tex. ad. c. ij. x. q. i. dic q̄ ibi ꝯditio nō fuit ꝯ ſubām. cō
ſecratiōis eccl'ie. ſed ꝯ ꝯſecutiua ad ordinationē eccl'ie. ⁊ iō
habet̄ ꝓ nō adiecta cū ſit ꝯ ius cōe q̄ꝛ nō pōt facere patro/
nus vt eccl'ia nō ſit ſub ordinatōe ep̄i. Ad. c. diaconi dic q̄
mr̄imoniū nō eſt ꝯ ſubāꝫ ordis clericalis. vt nō. i. c. cū oliꝫ
de cle. coniuga. ſed illud ꝓceſſit ex ordinatione eccleſie ad

hoc.c.nicena.xxxi.di.

¶ Qui clerici vel vouē. mr̄imoniū ɔ̄here pn̄t. Rubrica.

¶ Cōtinuaꝶ ad p̄cedētia hoc ordie. Supra viſuꝫ ē de vno
ip̄edimēto mr̄imonij. nūc reſtat videre ō alijs ip̄edimētꝯ.
Et aduerte q̄ rubrica iſta nihil ponit diſpoſitiue: ſed ,pce/
dit īterrogatiue.ſ.q̄ clerici vel vouētes mr̄imonium ɔ̄here
pn̄t. Et rn̄dendo ad rubrū dic q̄ clerici in mīorib⁹ licite ɔ̄
hunt mr̄imoniū. Sꝫ vō ſunt in ſacris nō pn̄t ɔ̄here ⁊ ſi ɔ̄xe/
rint eſt nullū: vt in.c.vnico de voto li.vi.⁊.s̄.de cleri.coniu
ga.q̄ſi p totū.⁊ lꝫ oēs ordies largo mō dicanꝶ ſacri: vt nō.
xxxij.di.in ſum.tn̄ p excellētiā ⁊ quo ad ,ppoſitū nr̄um ſa
cri dicūtur ſubdiaconat⁹ diaconat⁹ p̄ſbyterat⁹ ⁊ ordo ep̄a
lis.vt.j.c.,pxi.reſpectu vouētiū dic q̄ votū ɔ̄tinētie ip̄edit
mr̄imoniū: ſed nō dirimit ſi de facto ɔ̄hereꝶ q̄ forti⁹ vincu
lum ſupueniēs tollit votū niſi eſſet ſollēnizatū p ,pfeſſionē
tacitā vel exp̄ſſaꝫ factā alicui de religiōib⁹ approbatis vel
p ſuſceptionē ſacri ordis: vt habeꝶ in.d.c.vnico de voto li.
vi. Et p h quo ad effectū tituli habes ſūmatū nigrū lꝫ inci/
dēter habeat alia dicta q̄ ſatis apparebūt in ,pceſſu. Abb.

De diacono.

Diaconus vel ſub/
diaconus mr̄imoni
um ɔ̄here nō pn̄t ⁊ ſi ɔ̄xerit ēt ſi ſint facti ir/
regulares debent ſepari. hꝫ duo dicta .ſcōm
ibi ſubdiaconū. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā dia
conus aliū diaconū in ſabbato ſācto vulnerauit ⁊ vxorē ac
cepit: q̄riꝶ q̄d ſit agēdū de ip̄o. rn̄det pa. q̄ ſi corde ɔ̄trito ⁊
humiliato ad eccliā redire voluerit abſolōne obtēta ⁊ ip̄o
ſita ſibi pn̄ia de vtroq̄ꝫ exceſſu ea pacta poterit ep̄s ſu⁹ cū
ip̄o diſpēſare ⁊ officiu diaconat⁹ ſibi reddere ⁊ ſi bone vi/
te apparuerit in p̄ſbyterꝝ ordiare. In ſi. dicit q̄ diacon⁹ q̄
homicidiū fecerat ſiue ēt nō fecerit mr̄imoniū non pōt ɔ̄he
re. Ber. ¶ Nō p̄mo q̄ augmētaꝶ delictū pp̄ excellētiam
diei i q̄ fuit cōmiſſuꝫ vn̄ pōderaꝶ h q̄ i ſabbato ſancto vul
nerauit diaconū de quo vīd bonū tex. cū gl.i.c.homo xp̄ia
nus.xl.di.⁊ i.c.cū q̄dā.⁊ q̄d ibi nō.de iureiur.⁊.c.ſicut di
gnū de homi. ¶ Sc̄do nō q̄ ɔ̄ſtitut⁹ i ſacris mr̄imoniū ɔ̄/
hēs efficiꝶ irregularis adeo vt neq̄ꝫ in ſuſceptis admiſtraꝶ
poſſit nec ad maiores ordies ſuſcipiēdos admitti q̄d clari
us ,pbaꝶ i.c.,pxi. pōt tn̄ cū tali diſpēſari vt h. ¶ Iteꝫ nō ex
h ⁊ ex.tex. caſuꝫ nōbileꝫ in quo diſpēſaꝶ ex ſola cōtritiōe ⁊
hūilitate peccatoris lꝫ nō ſubſit cā neceſſitatis vel vtilitatis
ecclie vel euidēs p̄rogatiua meritoꝝ. nā pp̄ hec tria vel eo/
rū alterꝫ diſpēſatio īdulgeꝶ: vt in.c.tali.i.q.vij.⁊ vide bonā
gl.i.§.niſi rigor.ea.cā ⁊ q̄ōne ⁊ i hoc nōbis bene iſtū tex.
q̄ facit ad māꝫ.c.at ſi clerici.s̄.de iudi. ¶ Itē nō q̄ diſpē/
ſatio nō iponiꝶ niſi poſt p actā pn̄iaꝫ: ſed dic vel ei⁹ partē.
vt in.c.ex tenore de tēp.or. ¶ Vltio nō iūcta gl.pe. q̄ irre
gularis nō pōt mr̄imoniū ɔ̄here nā q̄ꝫtūcūq̄ꝫ q̄s ſit depo/
ſitus ab ordie teneꝶ tn̄ viuere clericaliter ō quo vide bonū
tex.cū gl.in.c.dictū.lxxxi.di. Et nō q̄ ſubdiaconat⁹ eſt ſa/
cer ordo cōcor.c.j.,pxi. ¶ In gl.in v.abſolutionē i ſi.vult
q̄ gl. q̄ ep̄s cum iſto diacono ſuo iure diſpēſare nō poſſit.
¶ Sꝫ tu aduerte lati⁹. h.n. fuerūt duo delicta. p̄mū i eo q̄
vulnerauit aliū diaconū. ſcōm i eo q̄ de facto iam ɔ̄xit mr̄i
moniū. Reſpectu p̄mi dicebat Vin. q̄ ep̄s poterat diſpen
ſare ſi ille erat cleric⁹ cōuētualis. vt i.c.qm̄ de vi.⁊ ho.cle.
vel rōne legatiōis ille archieps poterat abſoluere q̄d ſ̄ plꝫ
hoſti. q̄ lꝫ ep̄s poſſit abſoluere clericū cōuētualē ſi iniuria
fuerit mediocris. ſecus ſi fuerit atrox vt h erat vt nō i.d.c.
qm̄.nec plꝫ ſibi q̄ legat⁹ h caſu poſſit abſoluere. vn̄ ſenſit
q̄ auctoritate pape archieps hic abſoluit. Reſpectu legati
remitto ad plen⁹ nō.i.c.nemini.⁊ i.c.excōicatis.s̄. de of.
le. Sꝫ opponiꝶ ⁊ vꝫ q̄ ēt papa nō debuiſſꝫ cū iſto diſpē
ſaſſe. vt in.c.miror.l.di. vbi dꝫ q̄ cū irregulari ex effuſione
ſanguis nūq̄ꝫ dꝫ ecclia diſpēſare. Hoſ. dic q̄ irregularitaſ
nō cātur ex ſola effuſiōe ſanguis. lꝫ oꝫ q̄ interueniat morſ
vel mēbri detrūcatio vt in.c.in archiepatu de rapto.⁊ i.c.
ſi furioſus ō homi. vbi tex. requirit mutilationē mēbri. Sꝫ
ē dubiū quotidianū q̄d ſi q̄s debilitauerit mēbrū ita vt q̄ſi
ſit inutile q̄d tn̄ nō detrūcauit nūq̄d ſit effect⁹ irregularis.
dubiū facit q̄ paria vident nō eſſe ⁊ inutile eſſe i.c.ij. ō trā
ſla.pla. Cōtrariū ſentit h Hoſ. ⁊ puto veri⁹ ar.bonū in.c.
ſicut vrgeri.i.q.i. nā mēbrū debilitatū valet ſaltē ad decorē
⁊ in penis eſt mitior iterptatio lꝫ aliud in ſimili ſentiat Ci.i
auc.ſed nouo iure.C.de ſer.fu.⁊ ibi plen⁹ p bal. ¶ Quid
aūt appelleꝶ mēbrū ⁊ nūq̄d digit⁹ ſit mēbrū vide p bar.in
l.ij.ff.de pub.iud. vbi cōcludit mēbrū appellari q̄d hꝫ of/
ficiū ſeparatū ⁊ diſtictū ab alijs mēbris vt oculus.lv.di.ſi
euāgelica. vel manus aut pes. vt i.d.auc.ſed nouo iure.di
gitus aūt nō eſt ,ppꝛie mēbrū ſed p̄s mēbri. Ego ad h alle
go ho.tex.lxxxix.di.ſingula. vbi appellaꝶ mēbrū q̄d hꝫ of
ficiū diſtictū. Ex quo pōt iferri q̄ incidēs alicui digitū nō
eſt effectus irregularis. ſecus ſi totā manū vl' oculū aut pe/
dē. Reſpectu ſcdi delicti q̄s poſſit diſpēſare dicā latius.j.i
c.,pxi. ¶ In gl.pe. ibi degradari debeat. dicūt doc. q̄ me
lius dixiſſet deponi. q̄ pp̄ homicidiū cleric⁹ nō degradaꝶ.
ſed deponiꝶ vt in.c.cū nō ab hoīe de iudi. ſed dic q̄ depoſi
tio pōt appellari degradatio lꝫ nō ſit actualis.⁊ ita loquaꝶ
tex.in.c.tue.j.de penis ⁊ puto q̄ ēt degradat⁹ actualiter ñ
poſſit ɔ̄here mr̄imoniū. q̄ lꝫ ille p̄dat oē p̄uilegiū clericale
vt in.c.ij.de penis li.vi. tn̄ ſemp remanet caracter rōne cu/
ius ſi de facto celebraret cōficeret verꝝ corp⁹ xp̄i vt nōt ibi
Io.an.in nouel. tenent cōiter theologi. lꝫ glo. aliter ibi ſen
tiat. Abbas.

Ex litterarum.

Subdiaconus mr̄i
moniū ɔ̄here ñ pōt
ɔ̄ſultatio ⁊ rn̄ſio. 2ª ibi ſup quo. ¶ Caſus lr̄alis.
Quidā ſubdiaconus copulauit ſibi q̄ꝫdā mulie/
rē in vxorē. Ep̄us ſuus fecit illū abiurare ip̄am mittēs ip̄ꝫ
do.pape petēs q̄d ſit de ip̄o faciēdū. papa cōmēdās ip̄ſuꝫ
mādauit. q̄ten⁹ ſi ad religionē trāſire voluerit ⁊ dignus ap
paruerit. poterit cōcedere illū ad maiores ordies ,pmoue
ri. q̄ ſi ad religionē trāſire noluerit nec in ſubdiaconatu p/
mittat illū miſtrare. neq̄ꝫ ad maiores ordies trāſire ſed in
minorib⁹ poterit miſtrare. Ber. ¶ Nō p̄ q̄ religio appel
laꝶ ordo forte ſic dicta ſ̄m doc. q̄ ordiata ⁊ approbata eē
dꝫ.vt in.c.ſi. de reli.do. ¶ Sc̄do nō q̄ cleric⁹ in ſacris du
cēs vxorē dꝫ cōpelli ad illā abiurādā.i.cū iuramēto remit
tendā ⁊ renūciādā ita q̄ vlteri⁹ eaꝫ nō admittet. ¶ Tertio
nō q̄ cōſtitut⁹ i ſacriſ. ɔ̄hēs mr̄imōiū p̄dit executionē oiuꝫ
ordinū nec ō facili diſpēſaꝶ ſecū i ſacris. ¶ In gl.pe.i ſi.nō
vltimā ſolōnē q̄ ep̄s p̄t iure ſuo diſpēſare cū clericis q̄ i ſa/
cris ɔ̄xerīt mr̄imōiū.⁊ hāc opi.tꝫ h Inn.ſꝫ ⁊ ēt hoſt. dicēs
q̄ i.c. p̄cedēti papa oñdit epis p̄tātē eis cōceſſā ad iuris ri
gorē relaxandū. h vō loq̄ꝶ de rigore q̄ ſuādus eſt i duob⁹ ca
ſib⁹. p̄mus ſi populus ſcādalizaꝶ ceſſat āt ſcādalū iſto vo/
lēte itrare religionē. Sc̄ds cāus cū timeꝶ ne multis craſſā/
tib⁹ loc⁹ ſit exēplo in.c.i.de poſtu.pla. Vel ſ̄m Goſ.i.c.
p̄cedēti erat penitēs ⁊ ɔ̄trit⁹. h aūt ſecus. nā iſte expectauit
ɔ̄pulſionē epi. vn̄ ſpōte nō dimiſit vxorē ⁊ vtraq̄ꝫ ſolō bo/
na. Dic ḡ ɔ̄cludēdo māꝫ q̄ aut iſte cleric⁹ icidit i bigamiā
vt q̄ de iure aut de facto ɔ̄xit cū duab⁹ vl' cū vna corrupta.
⁊ cū tali nō diſpenſat ep̄s. vt in.c.nup.⁊.c.iij.de biga. Aut
ɔ̄xit cū vnica virgine ⁊ tunc ſi ē cōtritus ⁊ penitēs ep̄s pōt
diſpenſare. vt in.c.precedēti ⁊ clari⁹ in.c.ſane de cleri ɔ̄iu/
ga. alias aūt nō dꝫ diſpēſare. vt h.

Meminimus.

Votū ſolēne impedit ⁊
dirimit mr̄imoniū poſt
ɔ̄ctū. votū ſimplex tn̄ ip̄edit ɔ̄hēdū. ſed nō diri/
mit poſt ɔ̄ctū. In p̄ma deciſa cōſultatio. In 2ª di
ſtinguēs rn̄ſio. ſcōm mēbrū ibi vez. ¶ Caſus lr̄alis. Ali/
q̄s ſuſcepit hitū religiōis. q̄riꝶ an poſſit poſtea ɔ̄here ma.
rn̄det pa. q̄ ſi ſe deuouit religiōi ⁊ ,pfeſſionem fecit poſtea.
ma. ɔ̄here nō pōt. q̄ ſi ɔ̄xerit ɔ̄pellēduſ ē eā dimittere ⁊ ad
mōaſteriū redire. lꝫ ſi nec hitū ſuſcepit nec ,pfeſſionē. lꝫ ſo
lūmō votū fecit. ſi poſtea ɔ̄xit ñ ē cogēdus ad religionē trā
ſire. nec ma. dꝫ reſcidi. Ber. ¶ Nō p̄ q̄ lꝫ vouēs ſe intra
turū religionē dēat ɔ̄pelli ad itrādū iuxta nō.i.c.porrectū